

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 16 0 К 000409 22 Кж 14
Бања Лука, 24.01.2023. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Даниеле Миловановић, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у предмету против власника имовине Г.К., за трајно одузимање имовине проистекле извршењем кривичног дјела, одлучујући о жалби његовог пуномоћника изјављеној против рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000409 21 К 2 од 27.4.2022. године, у сједници вијећа одржаној дана 24.01.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба пуномоћника власника имовине Г.К. изјављена против рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000409 21 К 2 од 27.4.2022. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000409 21 К 2 од 27.4.2022. године, усвојен је захтјев окружног јавног тужиоца у Приједору за трајно одузимање имовине од власника Г.К., осуђеног због кривичног дјела зеленаштва из члана 235 став 5 у вези са ставом 1 и у вези са чланом 37 Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), и то: новчаних средстава на текућем рачуни код „Комерцијалне банке“ а.д. број .. у износу од ... КМ и новчаних средстава на текућем рачуни код „Комерцијалне банке“ а.д. број у износу од ... ЕУР, а власник имовине је обавезан на плаћење триошкова поступка у износу од 300,00 КМ, као и трошкова и награде пуномоћника по службеној дужности о чијој ће се висини одлучити посебним рјешењем.

У преосталом дијелу захтјев тужиоца је одбијен као неоснован.

Против овог рјешења жалбу је благовремено изјавио његов пуномоћник Марија Станковић Вукмирица, адвокат из П., због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о трошковима кривичног поступка, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи у усвајајућем дијелу и захтјев за одузимање имовине одбије као неоснован или укине и предмет врати на поновно одлучивање.

У одговору на жалбу повезанао лице Т.М. подржао је рјешење у дијелу којим је одбијен захтјев тужиоца за одузимање његове имовине, док се о дијелу којим је одузета имовина осуђеног не изјашњава.

У одговору на жалбу пуномоћник повезаног лица М.К., адвокат Дуња Матијашевић из П. не оспорава наводе жалбе и не противи се приједлогу пуномоћника власника одузете имовине.

Размотривши побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима, у смислу одредбе члана 320 Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), овај суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Пажљивом анализом побијаног рјешења нису нађене битне повреде на које се указује жалбом пуномоћника власника имовине.

Супротно приговорима од којих жалба полази у критици побијаног рјешења оцјена изведених доказа извршена је систематично, детаљно и са дужном пажњом, на начин како то прописује одредба члана 295 ЗКП РС. Прије свега предмет оцјене су били сви докази које суд детаљно набраја у свом рјешењу, како они на којима се заснива одлука о дјелимичном усвајању захтјева тужиоца, тако и они на основу којих је дио захтјева одбијен. У дијелу одлучном за доношење одлуке о усвајању захтјева за одузимање имовине суд се правилно бавио оцјеном налаза финансијске истраге, а посебно исказа свједока С.К. и М.К..Ови искази су оцијењени како појединачно, тако у међусобној вези али и у вези са осталим доказима, а посебно су оцијењени у односу на вријеме у коме је осуђени починио кривично дјело. Свједочење М.К. да му је осуђени повјерио на чување 20.000 евра суд правилно цијени кроз непостојање писмених доказа о томе, као и о непостојању уговора о промету аутомобила за које се тврди да се осуђени бавио у спорном времену. Зато ова оцјена није супротна оцјени његовог исказа о позајмици 50.000 евра осуђеном јер о томе је, као што сама жалба наводи, сачињен уговор. Ови искази су изложени кратко, сажето и одређено, тако да је потпуно јасно на основу чега је суд одлучио да захтјев усвоји. Осим тога овако садржајно образложење није супротно изреци побијаног рјешења, нити у разлозима који се дају има неразумљивости, као што то жалба неосновано тврди.

Према томе извршеном оцјеном доказа, концепцијом изреке и образложења и датим разлозима о одлучним чињеницама првостепени суд није починио бину повреду одредаба кривичног поступака из члана 311 став 1 тачка к) и став 2 ЗКП РС, како то жалба сугерише.

Правилно цијенећи све доказе који се односе на одлучне чињенице првостепени суд је све те чињенице правилно и потпуно утврдио. За извођење сигурног закључка поуздану основу му даје правилна оцјена финансијских трансакција преко рачуна банака које је осуђени вршио. Ови износи, вријеме полагања и подизања детаљно су оцијењени и на крају су резултирали утврђивањем износа које суд одузима овом одлуком. За тврдњу свједока М.К. о повјеравању 20.000 евра на чување не постоји писмени доказ, а суд правилно закључује да се такав исказ не може прихватити као поуздан јер није логичан пошто осуђени није имао сметњи да новац положи на већ отворени рачун банке.

Свједочење С.К. да је оптужени у брак унио 10.000 евра уштеђевине, да је и његова пријатељица донијела коверту са позамашном светом новца и да је имао приходе од продаје аутомобила, суд правилно цијени као неувјерљивим због одсуства писмених доказа о промету новца преко рачуна или штедне књижице и уговора о продаји аутомобила. Све то доведено у везу са кретањем улагања и подизања новца и стањем из финансијске истраге, даје поуздану основу за извођење закључка да је наведени новац произашао из кривичног дјела зеленаштво. О свему томе првостепени суд је дао детаљне, јасне и за овај суд прихватљиве разлоге на које се жалилац упућује.

Пошто није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, а све одлучне чињенице је правилно и потпуно утврдио, првостепени суд је правилно примијенио одредбе члана 2 став 2 и 43 став 1 Закона о одузимању имовине која је проистекла извршењем кривичног дјела. Чланом 2 став 2 цитираног закона прописано је да се одредба става 1 о одузимању имовине примјењује и за друга кривична дјела прописана кривичним законом ако је имовинска корист прибављена кривичним дјелом већа од 50.000 КМ. Осуђујућом пресудом утврђено је да је власник имовине извршењем кривичног дјела прибавио противправну имовинску корист од 112.720,00 КМ, па је испуњен законски услов за њену примјену, тако да је неоснован супротан приговор жалбе да за то не постоје услови. У конкретном случају ради се о примјени одредаба Закона о одузимању имовине која је проистекла извршењем кривичног дјела, које се примјењују независно од одредаба кривичног закона о одузимању имовинске користи прибављене кривичним дјелом. Зато нису основани жалбени наводи да није јасно зашто се од истог осуђеног одузима потпуно други износ.

Суд је власника имовине обавезао на плаћање паушала од 300,00 КМ, док о висини трошкова пуномоћника није ни одлучивао јер није имао податке, па није ни могао цијенити однос успјеха захтјева тужиоца и висине обавезе власника имовине. О томе ће суд одлучити посебним рјешењем против кога је дозвољена жалба, тако да приговор жалбе како није цијењен успјех тужиоца у односу на висину трошкова није основан.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 337 став 3 ЗКП РС, одлучено ја као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Даниела Миловановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић